

- 5) Je v rozporu s čl. 191 odst. 2 SFEU, v němž je zakotvena zásada „znečišťovatel platí“, daň z produkce vyhořelého jaderného paliva a radioaktivního odpadu pocházejícího z výroby jaderné energie, která se vztahuje výlučně na výrobu jaderné energie a nepodléhá jí žádný jiný sektor produkující daný odpad, takže ostatní společnosti vykonávající činnost s použitím jaderných materiálů či zdrojů nejsou zdaněny, navzdory tomu, že ovlivňují stav životního prostředí?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 22).

**Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunal Supremo (Španělsko) dne 7. února 2018 –
Iberdrola Generación Nuclear S.A.U. v. Administración General del Estado**

(Věc C-83/18)

(2018/C 182/05)

Jednací jazyk: španělština

Předkládající soud

Tribunal Supremo

Účastnice původního řízení

Odvolatelka: Iberdrola Generación Nuclear S.A.U.

Odpůrkyně: Administración General del Estado

Předběžné otázky

- 1) Brání zásada „znečišťovatel platí“ uvedená v čl. 191 odst. 2 SFEU, ve spojení s články 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie, které stanoví základní zásadu rovnosti a základní zásadu zákazu diskriminace, které se promítají do právní úpravy obsažené v čl. 3 odst. 1 a 2 směrnice 2009/72/ES ⁽¹⁾ v rozsahu, v němž je jejím cílem vytvořit, mimo jiné, konkurenceschopný a nediskriminační trh s elektřinou, který může být omezen pouze z důvodů obecného hospodářského zájmu, včetně ochrany životního prostředí, zavedení daní, které se vztahují výlučně na společnosti vyrábějící elektrickou energii s využitím jaderné energie, když hlavním cílem uvedené daně není ochrana životního prostředí, ale zvýšení příjmů v rámci systému financování dodávek elektrické energie, takže uvedené společnosti ponесou vyšší podíl financování deficitu sazeb ve srovnání s jinými společnostmi, které vykonávají stejnou činnost?
- 2) Umožňuje unijní právo v rámci konkurenčního a nediskriminačního trhu s elektřinou ukládat environmentální daně, jejichž zavedení se odůvodňuje znečištěním životního prostředí, které je vlastní výrobě jaderné energie, aniž by byla stanovena upřesňující norma – preambule zákona uvádí jako odůvodnění, že ohledně daně z produkce vyhořelého jaderného paliva a radioaktivního odpadu nebyla do textu zákonného předpisu zahrnuta internalizace nákladů, které je třeba pokrýt, stejně jako v případě jaderného odpadu, kde rovněž neexistuje upřesnění, jelikož náklady na nakládání s odpady a uložení odpadu jsou pokryty jinými poplatky, a navíc není jasně stanoveno určení vybraných daní, přičemž dotčené společnosti mají povinnost převzít občanskoprávní odpovědnost až do výše 1 200 milionů eur?
- 3) Je splnění požadavek obsažený v čl. 3 odst. 2 uvedené směrnice, podle něhož povinnosti uložené v obecném hospodářském zájmu, včetně ochrany životního prostředí, musí být jasně vymezené, transparentní, nediskriminační a ověřitelné, pokud environmentální účel a charakteristické znaky environmentálních daní nejsou určeny v předpise s normativní silou?

- 4) Je vnitrostátní právní úprava týkající se financování deficitu sazeb pro všechny společnosti v odvětví elektrické energie v rozporu se zásadou „znečišťovatel platí“ uvedenou v čl. 191 odst. 2 SFEU a zásadami rovnosti a zákazu diskriminace uvedenými v člancích 20 a 21 Listiny základních práv Evropské unie a člancích 3 a 5 směrnice 2005/89/ES ⁽²⁾, pokud mají za cíl zajistit „řádné fungování vnitřního trhu s elektrickou energií“ a ukládají členským státům zajistit, „aby žádné opatření přijaté na základě této směrnice nebylo diskriminační a nepředstavovalo nepřiměřenou zátěž pro účastníky trhu“, když dotčená vnitrostátní úprava ukládá jaderným společnostem (kromě vodních elektráren považovaných za obnovitelnou energii) povinnost hradit zvláštní poplatky daňové povahy ve větší míře, než společnosti působící na trhu s elektrinou, které tyto poplatky nehradí, ačkoli některé z nich způsobují větší znečištění, přičemž uvedené poplatky jsou odůvodněn ochranou životního prostředí před riziky a nejistotami souvisejícími s jadernými činnostmi bez upřesnění nákladů a použití výnosů na ochranu životního prostředí, přičemž nakládání s odpadem a jeho ukládání už je zahrnuto mezi jinými poplatky a je vyžadováno převzetí občanskoprávní odpovědnosti ze strany jaderných společností, když dojde k narušení volné hospodářské soutěže podle požadavků liberalizovaného vnitřního trhu upřednostněním jiných producentů elektrické energie, kteří nemusí čelit environmentálním daním, ačkoli používají více znečišťujících zdroje?
- 5) Je v rozporu s čl. 191 odst. 2 SFEU, v němž je zakotvena zásada „znečišťovatel platí“, daň z produkce vyhořelého jaderného paliva a radioaktivního odpadu pocházejícího z výroby jaderné energie, která se vztahuje výlučně na výrobu jaderné energie a nepodléhá jí žádný jiný sektor produkující daný odpad, takže ostatní společnosti vykonávající činnost s použitím jaderných materiálů či zdrojů nejsou zdaněny, navzdory tomu, že ovlivňují stav životního prostředí?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/72/ES ze dne 13. července 2009 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o zrušení směrnice 2003/54/ES (Úř. věst. L 211, 14.8.2009, s. 55).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/89/ES ze dne 18. ledna 2006 o opatřeních pro zabezpečení dodávek elektřiny a investic do infrastruktury (Úř. věst. L 33, 4.2.2006, s. 22).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Rechtbank Noord-Nederland, pracoviště Leeuwarden (Nizozemsko) dne 12. února 2018 – Openbaar Ministerie v. ET

(Věc C-97/18)

(2018/C 182/06)

Jednací jazyk: nizozemština

Předkládající soud

Rechtbank Noord-Nederland, pracoviště Leeuwarden

Účastníci původního řízení

Navrhovatel: Openbaar Ministerie

Odpůrce: ET

Předběžné otázky

- 1) Lze čl. 12 odst. 1 rámcového rozhodnutí 2006/783/JI ⁽¹⁾ vykládat tak, že v případě výkonu příkazu ke konfiskaci zaslání vydávajícím státem lze v Nizozemsku uložit pořádkový trest odnětí svobody ve smyslu článku 577c trestního řádu, také s přihlédnutím k rozhodnutí Hoge Raad ze dne 20. prosince 2011 ⁽²⁾, podle něhož musí být pořádkový trest odnětí svobody považován za trest ve smyslu čl. 7 odst. 1 EULP?